Magyarország

Magyarország Közép-Európában, a Kárpátok hegykoszorújával körülölelt medencéjében fekszik. Címerében a magyar korona és alatta két részből álló pajzs látható. Szemből nézve a bal oldalán az Árpád-házi királyok vörös-ezüst sávos (címertani elnevezéssel vágásos) címere, jobb oldalán pedig a királyi hatalom bizánci eredetű jelképe, a hármas halmon nyugvó kettős kereszt jelenik meg.

STATISZTIKA
Terület: 93 036 km^2
Főváros: Budapest
Hivatalos nyelv: magyar
Vallás: Római katolikus, protestáns
Pénznem: forint
Fő export cikkek: mezőgazdasági termékek, gyógyszer, autóbusz
Fő importcikkek: kőolaj, földgáz, félkész termékek, gépek, gépkocsik

A tengerparttal nem rendelkező Magyarország nagy kincse a csaknem 600 km^2-es sekély tó, a Balaton. Átlagos mélysége 3 m, legmélyebb pontja a Tihanyi-félsziget előteében 11 m. Két partja teljesen különböző: a délit lubickolásra hívogató homokos föveny kiséri, az úszóknak való északianak pedig a partot övező hegykoszorú adja a varázsát. A tó körül kiépült üdülőövezet az ország legnagyobb idegenforgalmú vidéke.

A Mecsek az egyetlen szigetszerűen különálló magyar középhegység. Déli fekvése miatt kellemes, mediterrán jellegű éghajlat és növényzet — például szelídgesztenyék — jellemzik.

Hegységei közül a Mátrában emelkedik az ország legmagasabb csúcsa, az 1014 m-es Kékes, az Aggteleki-hegység belseje pedig Európa leghosszabb (22 km) és legszebb cseppkőbarlangját rejti.

A kis Magyarország gyógyvíz-nagyhatalom! Szerte az országban számos helyen fakadnak gyógyító anyagokban gazdag források. Az egyik leglátogatottabb nemzetközi hírű gyógyüdülőhely a radioaktív, termálvizű források táplálta Hévízi-tó körül épült ki.

Az ország fő folyója a Duna. 2860 km-es teljes hosszából 417 km-t tesz meg magyar földön. A nagy áruforgalmat lebonyolító folyó hazánkba belépve nyugat-kelet irányba haladva képezte természetes határt észak felé, majd a keskeny Visegrádi-szorosnál áttör a Dunántúli- és az Északi-középhegység hegyei között. Áttörési szakasza a festői szépségű Dunakanyar, ahonnan a Duna észak-déli irányban folytatja tovább útját.

Az Alföld peremén fekvő Hortobágy egykor árvíz járta terület volt. A múlt század folyamán a Tiszát és mellékfolyóit gátak közé szorították, a lápokat lecsapolták. Az erdőirtások és lecsapolások eredménye ez az asztal simaságú, szikes talajú fátlan táj. 1973-ban természetvédelem alá helyezték, hogy a pusztai táj képét,

sajátos növényvilágát, 236 vadon élő, ritka madárfaját és az itt tenyésztett szürkemarha-, rackajuh- és nónius lóállományt megőrizzék.